

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre del 2011 al juny del 2016, Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. I des del mes de setembre passat ho és Simon Halsey. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Jacobs, M. Minkowski, K. Nagano, S. Rattle, G. Dudamel, D. Barenboim, Ch. Rousset i V. Jurowski. Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). La temporada passada el Cor va protagonitzar una gira amb Les Musiciens du Louvre, dirigits per Marc Minkowski.

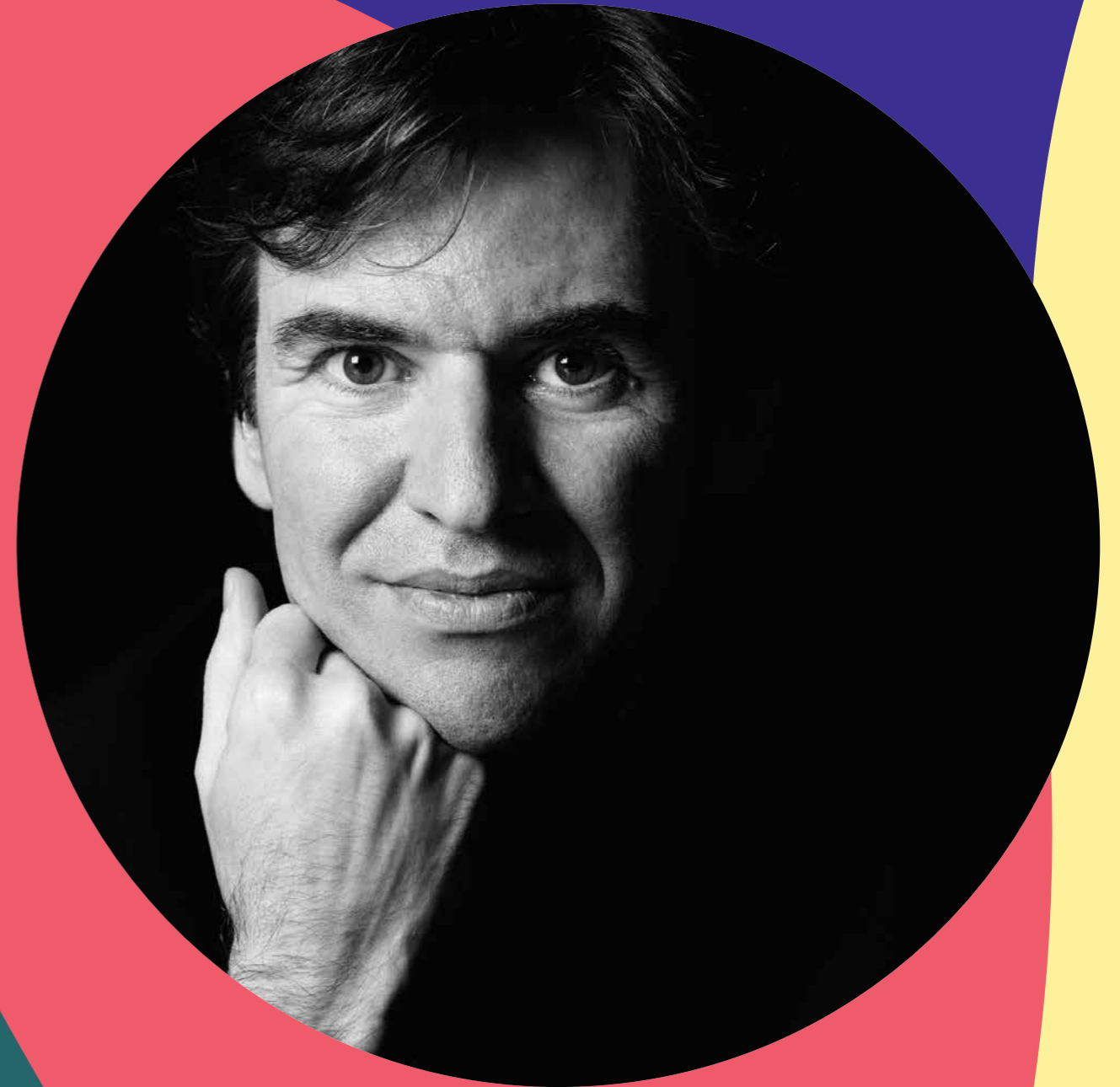
Xavier Puig i Ortiz, director

Nascut el 1973 a Cervera, començà en aquesta població els estudis musicals, que amplià posteriorment al Conservatori Professional de Badalona. Paral·lelament s'inicià en la direcció coral amb Pep Prats, Laszlo Heltay i Johan Duijck als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, i als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya, i a Pontarlier (França). S'introduí en la direcció orquestral amb Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona i posteriorment cursà els estudis de direcció d'orquestra a la Universitat für Musik de Viena, sota el mestratge de Leopold Hager, Yuji Yuassa i Günther Theuring, entre d'altres. El març del 2001 obtingué l'Erste Diplom d'aquest reconegut centre.

El març del 2002 guanyà la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) i el 2003 guanyà la mateixa plaça de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual ha dirigit diferents concerts i un cicle de programes per a TV3, així com un enregistrament de la música simfònica de Ricard Lamote de Grignon.

Actualment és director titular de l'Orquestra de Girona, del Cor de Cambra de l'Auditori de Lleida i de la Coral Ginesta de Cervera. Ha estat director convidat per les principals orquestres del país i manté una estreta vinculació amb l'Orquestra Terrassa 48 i l'Orquestra Simfònica del Vallès, per a la qual dirigeix anualment la gira de Setmana Santa. És professor d'orquestra i direcció a l'ESMUC i del Curs de Direcció d'Orquestra de Terrassa. Fou director artístic del Festival de Pasqua de Cervera, que fundà el 2011, dedicat a la música clàssica catalana.

DIUMENGE, 14 DE MAIG DE 2017 – 12.00 h
Cicle Cor de Cambra *Petit Palau*

La música dels mestres de l'Orfeó Català

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
(Simon Halsey, director)
Xavier Puig, director

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

DL B 10656-2017

Programa

I

Lluís Millet (1867-1941)

Jovenívola

5'

Amadeu Vives (1871-1932)

“Collsacreu. Oda a la mar llunyana”,
de la suite *Follies i paisatges*

Anna Campmany, soprano

5'

“A la plaça hi ha ballades”,
de la suite *Follies i paisatges*

Glossa del ballet de Campdevàrol,

sobre text de Guerau de Liost

Eloi Llamas i Carlos A. Gómez, tenors; Dani
Morales i German de la Riva, barítors

9'

Antoni Nicolau (1858-1933)

La mort de l'escolà

Poesia de Jacint Verdaguer

Alejandro Abad, noi soprano

8'

Francesc Pujol (1878-1945)

Cançó nocturna

Poesia de Josep M. de Sagarra

5'

II

Francesc Pujol

La cançó tràgica

Poesia de Josep Carner

9'

Enric Morera (1865-1942)

*El poema de la nit i el dia i de la terra
i de l'amor*

Poesia de Joan Llongueres

Carles Prat, tenor; Daniel Morales, baríton

13'

Lluís Millet

Cançó de bressol de la Verge

Poesia de Tomàs Garcés

3'

Joan Tomàs (1896-1967)

Cançó de Nadal

Harmonització de la melodia popular catalana

2'

Comentari

L'Orfeó Català va ser fundat el 6 de setembre de 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives com a conseqüència de l'impacte provocat per les actuacions de les agrupacions corals estrangeres durant l'Exposició del 1888 i amb el propòsit d'assolir un esglaió qualitatiu superior al representat pels Cors de Clavé. L'acta fundacional de l'entitat precisa el propòsit de constituir entre altres raons, un orfeó “*per a l'únic i exclusiu fi de fomentar la música catalana, i encara alguna altra que no ho sigui, sempre que es refereixi a fer conèixer bel·leses artístiques que tinguin relació directa amb la nostra...*”.

Així, el repertori que interpreta l'Orfeó en la seva primera etapa respon al desplegament d'aquest propòsit inicial, vertebrat en quatre eixos: la música autòctona, la polifonia renaixentista, els grans oratoris i la literatura *a cappella* d'autors forans.

És obligat esmentar el paper de l'Orfeó com a impulsor d'un corpus de música coral d'inspiració específicament catalana. Aquest repertori es concretà en l'harmonització de melodies populars, en l'extensió de les harmonitzacions literals al terreny de la glossa lliure de temes populars i en la creació d'un gènere propi, el poema coral, com a paradigma del qual nomenariem *La mort de l'escolà* d'Antoni Nicolau.

Lluís Millet conreà la composició de manera col·lateral, principalment amb obres dedicades a l'Orfeó i melodies religioses de caràcter popular d'una puresa excepcional. *Jovenívola*, amb text del mateix compositor, és una obra d'una inefable i irresistible expressivitat nostàlgica.

Entre les obres corals d'Amadeu Vives, figura el cicle *Follies i paisatges*, format per cinc cançons, algunes de les quals d'un descriptivisme elemental i tòpic; Oda a la mar llunyana però, té la singularitat de ser escrita per a un cor vocalitzat sense text, un cas únic entre els cors *a cappella* de l'època.

Francesc Pujol assumí la direcció de l'Orfeó com a successor de Lluís Millet. El destí volgué que no la pogués exercir públicament a causa de la seva mort sobtada poc temps abans que l'Orfeó fos autoritzat a reprendre les activitats públiques després de la Guerra Civil. Home de gran capacitat de treball i intel·lectual, musicòleg, compositor i director d'orquestra, fou el vertebrador de les estructures de la institució i també el director de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya. Avui caldria reivindicar la seva figura, no menys important pel fet d'haver estat sovint en segon terme.

Enric Morera, considerat el compositor modernista per excel·lència, mantingué una relació de reticència i rivalitat quasi infantil, i alhora d'admiració, amb el mestre Millet i l'Orfeó. El seu ambiciós poema coral *Poema de la nit i del dia...*, l'Orfeó el cantà de manera fragmentària després de moltes dilacions.

Finalment, i ja d'èpoques comparativament més properes, una cançó de refinada sensibilitat, del mestre Lluís Maria Millet, que liderà la trajectòria musical del cor en les difícils circumstàncies de la postguerra i la dictadura, per concloure amb la *Cançó de Nadal* del mestre Joan Tomàs, un apassionat etnomusicòleg.

Lluís Millet, musicògraf

DIUMENGE, 28 DE MAIG DE 2017 – 12.00 h

Cicle Coral Orfeó Català — *Petit Palau*

Espiritualitat coral al segle XX: de Mompou a Britten

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Simon Halsey, director)

Mireia Barrera, directora

F. Mompou: *Dues 'cantigas' del rei Alfons X El Savi*

F. Mompou: *Cantar del alma*

V. Tormis: *Tornikell minu Külast*

R. Vaughan Williams: *Five english folk songs*

B. Britten: *Rejoice the Lamb*

